

[Annelise Gotfredsen]

kuterer anden form for finansiering. Det væsentlige er, at monopolet afskaffes, fordi det i enestående grad fremmer kulturel ensidighed og i givne situationer virker indskrænkende på ytringsfriheden.

Vi er netop i disse dage inde i en sådan situation, som må føre til, at folketinget må kunne indse, at Danmarks Radios monopol bør ophæves. De strejker, journalisterne i øjeblikket gennemfører over for nyhedstjenesten og andre udsendelser, viser med tydelighed monolets fallit. Ifølge en aftale, som S, V og andre partier har godkendt i radiatorådet, kan der end ikke bringes andre udsendelser i de perioder, hvor der skulle have været sendt bl. a. nyheder. Ud over den indsnævring af ytringsfriheden, der ligger i disse ulovlige strejker, er det ganske urimeligt, at befolkningen skal finde sig i en sort skærm og stum højttaler i den sendetid, som man betaler licens for. Man lader på denne måde ulovligt strejkende afgøre, hvor lidt der skal transmitteres i sendetiden, selv om der i øvrigt er personale nok til at lave fyldestgørende udsendelser.

Den konkurrencesituation, som jo også kristeligt folkeparti mener er ønskværdig, tror vi kun kan varetages fuldt ud ved en endelig ophævelse af monopollet. Alt andet vil være lapperier, der i værste fald kan forhindre en rigtig løsning, og vi kan derfor ikke støtte forslaget. Men vi er enige i den tydelige tilkendegivelse af utilfredshed med forholdene, som de er i dag.

Melchior (CD):

Jeg kan på mit partis vegne dele de betragtninger, som fru Annelise Gotfredsen har gjort gældende her om den dagsaktuelle situation i Danmarks Radio. Jeg finder det yderst belastende, at det netop skal være bærerne af det frie ord og forsvarerne for ytringsfriheden, der gang på gang skal præsentere os for ting af denne art. Mon ikke også det er noget af et misbrug af – hvis ikke et brud på så dog et misbrug af – tillidsmandsreglerne, når en ikke fast ansat person allerede kan kræves omfattet af tillidsmandsbeskyttelsen. Men det er altså ikke det, der er på dagsordenen nu.

Jeg vil gerne sige, at CD vil altid være at finde, når der herinde fremsættes forslag, som har et sigte som det, jeg har opfattet at

kristeligt folkepartis forslag har, nemlig dels at gøre et behjertet forsøg på at sikre alsidigheden i Danmarks Radios udsendelser, dels at øge forbrugerindflydelsen. Vi har derfor stor sympati for de tanker, der ligger bag forslaget.

Hvad forbrugerindflydelsen angår, tror vi dog, at det forslag, som retsforbundet gentagne gange har gjort sig til talsmand for, og som også indgår i det forslag, som CD for nogle måneder siden fik førstebehandlet herinde, nemlig direkte valg af radiatorådet ved afstemning sammen med licensbetalingen hver 3., 4. eller 5. år, er bedre egnet end det af kristeligt folkeparti her fremsatte. Det er altså ikke kun, fordi man synes, at ens egne forslag er bedre end andres, for det er faktisk retsforbundet, der har æren af at være kommet først med dette forslag. Det tror vi er bedre.

Vi tør ikke rigtig tro, at det, som kristeligt folkeparti meget velformuleret her har lagt på bordet, kan lade sig praktisere – omend skønt vi foruden godkendelse af motiverne også må erkende, at henvisningen til Holland har en væsentlig relevans. Hr. Bertel Haarder har været inde på, at Holland har andre kulturkløfter, har haft andre traditionelle udviklinger på denne mediefront, og derfor er det langt fra sikkert – og vi tror altså ikke overvejende sandsynligt – at det, der har kunnet praktiseres i Holland, kan praktiseres her.

I Sverige er man inde på lignende veje, og så vidt jeg er orienteret om, hvordan det har fungeret i Sverige, så taler man derovre meget om pampernes radio. Vi frygter, at det vil blive, skal vi sige nogle andre og måske nogle flere pampere, men at det altså vil føre til noget i den retning, hvis man følger dette forslag.

Jeg vil dog således foranlediget henstille til kulturministeren, at han inviterer kulturudvalget på en studietur til Holland. Jeg skammer mig hverken over for hr. Poulsgaard eller fremskridtspartiet eller Ekstra-Bladets medarbejder, hvis denne skulle være til stede, over at stille et sådant forslag, for man må nok erkende, at Holland står Danmark så nær trods forskellene, at noget, som er blevet praktiseret i Holland i lang tid og fortsat fungerer, må have allerstørste interesse for os at iagttage for at se, om vi kan lære noget deraf.